

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 32. Ecclesia Alexandrina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

manorum in Palæstina tunc præsentibus Sæcul. XII.
 placeret, communi omnium consensu A.C. 1191.
 Fridericus Dux Sueviæ Germanorum
 Dux, missis ad Henricum Regem Roma-
 norum fratrem suum Legatis, rogavit,
 ut recentis Ordinis confirmationem a
 Papa impetraret. Quam Cœlestinus *Auct. Aquil-*
 Papa III. Bulla vigesima tertia die Fe. *cincl. an. 1189*
 bruarii anno millesimo centesimo nona-
 gesimo secundo data, concessit. Cete-
 rum novum Institutum dictum est Or-
 do Equitum Teutonicorum de Domo
 S. Mariæ Hierosolymæ, eratque vestitus
 singularis pallium album cui Crux nigri
 coloris affuta. Iisdem Papa omnia pri-
 vilegia Templariorum & Hospitalario-
 rum S. Joannis, quorum vitæ rationem
 imitabantur, contulit; sed Episcopis, &
 Patriarchæ subjecti cunctorum bono-
 rum suorum Decimas dabant. Primus
 Ordinis Magister fuit Henricus *Walpot, Jac. Vitr.*
 tenente Acriæ obsidione electus, qui,
 urbe in Christianorum potestatem reda-
 cta, hortum emit, ac Ecclesiam & Ho-
 spitium ædificavit. Is postquam Ordi-
 nem rexisset annis decem, anno Christi
 millesimo ducentesimo mortalitatem
 exiit.

§. XXXII.

Ecclesia Alexandrina.

Patriarchæ Jacobitæ Alexandrino Mar-
 S 4 co,

Sæcul. XII. co, filio Zaræ, prima die Januarii anno
 A. C. 1191. millesimo centesimo octogesimo nono,
 postquam illam Sedem annis prope vi-
 ginti tribus occupasset, ex hac vita ere-
 pto, Monachi, Episcopi, populusque con-
 gregati suffecerunt, *Abul Meged*, Mo-
 nachum S. Macarii, in valle *Habib*, fi-
 lium divitis mercatoris Syri, qui paucis
 abhinc diebus decedens pinguem hære-
 ditatem filio reliquerat. Ipse *Abul*
Meged, mercaturæ studens, sæpius iter in
 Indias susceperat. Ordinatus est vero
 Caira, die Dominica, vigesima nona Ja-
 nuarii, & Joannes dici voluit, accepta
 prius a Soldano licentia, quæ juxta illius
 Ecclesiæ Canones est conditio necessaria.
 Joannes opes suas in eleemosynas alia-
 que pia opera impendit, longe alia via
 ac Antecessor ipsius incedens, orationi,
 lectioni, prædicationi, ceterisque omni-
 bus Episcopi officiis vacans. Ad men-
 sam, aliorum sumtibus paratam, nun-
 quam accedebat, munera accipiebat
 nulla. At Coptorum ritibus addictus,
 Synodo suæ præsidens excommunicatio-
 nis sententiam contra Marcum Presby-
 terum, *Elcombar* filium, confirmavit,
 Confessionem abolevit, suis Circumci-
 sionem admittere suavit, & illos, qui ad
 Communionem Melchitarum transie-
 rant, ad suam reducere omnibus viribus
 adlaboravit.

Ad

Ad hunc Patriarcham Abas Rex Æthiopiæ materque ejus *Mascal Cabri*, datis literis contra Cilum Patriarcham suum conquesti sunt, quod pessimis esset moribus, quod luxu diffunderet, denique vitam mollem & Sacerdote indignam duceret, rogantes; ipso deposito, alium meliorem sufficeret. Joannes, postquam querelas & argumenta contra hunc Præsulem ad se missa mature pensasset, reum omni Ecclesiastica Dignitate privavit, aliumque Metropolitam Æthiopibus dedit. Quippe Ecclesia Æthiopiæ Sedi Alexandrinæ simpliciter suberat, iisdem Jacobitarum erroribus corrupta. In Nubia quoque, in reliquis Africæ partibus & in provincia Hierosolymitana Patriarchæ Alexandrini auctoritas valebat; Joannes vero *Abul Meged* Sedem Alexandrinam annis viginti septem tenuit. Contra Melchitæ illa tempestate pauperrimi erant & infirmi; unde successio Patriarcharum nobis minus nota est, quamvis enim Musulmannorum Principes Christianos omnes averfarentur, magis tamen Jacobitis favebant, quibus nec cum Græcis nec cum Latinis erat Religionis societas; Melchitas autem ideo oderant, quod Patriarchæ Constantinopolitano addicti essent, quæ res Melchitis haud modicum sæpe creavit periculum. In prima & secunda Christiano-

Sæcul. XII.

A.C. 1191.

sæcul. XII. rum expeditione Melchitæ propenso in
A.C. 1191. Latinorum Episcopos animo eorundem
 præsidium sibi conciliarunt, ipsis utilis-
 simum, quamdiu Regnum Hierosolymæ
 stetit, sed postea valde funestum; cum
 enim urbs sub potestatem Mahometano-
 rum rediit, crudelissime fuissent habiti,
 nisi pactis cum Saladini Duce initis eam
 prodidissent. Exinde Latinis aperte ad-
 versari cœperunt, ut se liberarent a ca-
 lumniis Jacobitarum, qui nullum non
 lapidem movebant, quo obtinerent
 mandatum, Ecclesias Melchitarum clau-
 dendi. Saladinus quemcunque in sua
 Religione perseverare sinebat, cunctas-
 que Christianorum Sectas suo præsi-
 dio tutas esse jubebat (*).

§. XXXIII.

(*) In diesem Absatz wird ein aufmerk-
 mer Leser beobachtet haben, daß Johann, Pa-
 triarch zu Alexandrien die Weicht abgeschafft.
 Diesen Mann könnten etwan Protestanten als ei-
 nen Zeugen der lutherischen Wahrheit anführen.
 Nur ist es Schade, daß dieser abtrünnige Pa-
 triarch ein Liebhaber der jüdischen Beschneidung
 gewesen. Ferner wird jedermann hier leicht an-
 merken, daß alle Gemeinde, die sich von der Ge-
 meinschaft des römischen Stuhles abgerissen, über
 kurz oder über lang also zerfallen, daß eine jede
 aus ihnen anheut kaum den Schatten einer christ-
 lichen Kirche vorstellet.